

efftersom det maa erkendes, at Indbetaling af 25 pCt. er desto vigtigere, jo yngre Selskabet er, og at det paa den anden Side maa antages, at Selskaber, der arbejde godt, i Løbet af de 15 Aar normalt ville opspare et saa stort Sikkerhedsfond, at der derefter ligger mindre Vægt end før paa Indbetaling af 25 pCt. af Aktiekapitalen.

I øvrigt har Udvalget fundet det rigtigt at optage den herhen hørende Bestemmelse i § 3 i Stedet for i § 5 (Ændr. Nr. 4 og 5).

Den *højeste Forsikringssum*, som et Aktieselskab uden Genforsikring maa overtage paa enkelt Risiko, bør formentlig *stadig* — ikke blot ved Begyndelsen af Virksomheden, som i § 3 foreslaaet — staa i et passende Forhold til Selskabets effektive Kapital, og desuden til Omfanget af dets Virksomhed. Hertil sigter *Nr. 6* og den tilsvarende Ændring for gensidige Selskaber (*Nr. 9*, sidste Stykke).

Lovforslaget tillader at oprette *gensidige* Livsforsikrings-selskaber, uden at Stifterne stille nogen Sikkerhed. Dette finder Udvalget ikke rigtigt. Enkeltmand maa ifølge Forslaget ikke drive Livsforsikringsvirksomhed. Den, som ikke nyder saa megen Tillid, at han kan samle fornøden Aktiekapital, kan derimod uden videre Omstændigheder stifte et gensidigt Selskab, naar han blot tilvejebringer i et passende Omfang *Tegning* af Forsikringer (§ 8), som endda, naar det kommer til Stykket, slet ikke behøve at komme til endelig Afslutning. Heri ligger der formentlig en Fare for, at uvederhæftige og ukyndige Personer søge at oprette gensidige Selskaber. Udvalget foreslaar derfor — i Overensstemmelse med det ældre Lovforslag —, at et gensidigt Selskab ikke maa træde i Virksomhed, forinden det har deponeret 50,000 Kr. (*Nr. 9*). Hertil slutte sig *Nr. 10, 11 og 12*.

Afsnittet „Om Forsikringsfond og Sikkerhedsfond“ har været Genstand for Udvalgets særlige Opmærksomhed. Paa den ene Side høre de i dette Afsnit givne Regler til de allervigtigste, idet de gaa ud

paa at varetage *de forsikredes Tarv*, hvad der maa siges at være en Hovedopgave for Lovforslaget, — paa den anden Side ville hertil sigtende Bestemmelser let berede *allerede bestaaende* Selskaber Vanskeligheder, selv om Selskaberne ere forstandigt indrettede og godt ledede. Dette sidste gælder i særlig Grad om Bestemmelsen af Begrebet „Nettopræmie“ (§ 16, Punkt 2, sidste Punktum). Herefter skal der nemlig ved Aarsbalancens Opgørelse regnes med det ved Forsikringskontraktens *Indgaaelse* gældende Grundlag for Præmieberegningen, altsaa især den Dødelighed og den Rentefod, som *den Gang* blev lagt til Grund. Naar i Tidens Løb Forudsætningerne for denne Beregning forandres (altsaa enten Rentefoden forandrer sig eller Dødeligheden antages ændret), vil der heraf kunne opstaa betydelige Forskelligheder i Opgørelsen, naar man tager det oprindelige eller naar man tager det ændrede Grundlag til Udgangspunkt. Efter nøje Overvejelse har Udvalget imidlertid ikke ment at burde foreslaa den nævnte Bestemmelse forandret, hvorimod man har indskrænket sig til at foreslaa en Tilføjelse til § 61, hvorefter Forsikringsraadet, naar særlige Forhold maatte gøre det ønskeligt, bemyndiges til for de ved Lovens Ikrafttræden bestaaende Forsikringer at tillade andet Beregningsgrundlag for Præmiereserven end i § 16, 2 foreskrevet, for saa vidt der herved opnaas tilstrækkelig Betyggelse for de forsikrede (*Ændringsforslag Nr. 52*).

Ændringsforslag *Nr. 13* gaaer ud paa at forebygge, at det til *Genforsikring i Udlandet* afgivne Beløb *ubetinget* skal medregnes ved Fastsættelse af Præmiereserven, hvad der vilde være ubeføjet i de sædvanlige Tilfælde, i hvilke det overtagende Selskab efter Hjemlandets Lovgivning skal stille Sikkerhed ogsaa for de til Genforsikring antagne Beløb. I lignende Retning sigter *Ændringsforslag Nr. 14*.

Med Hensyn til *Sikkerhedsfondet* (§ 18) har den Betragtning gjort sig gældende, at adskillige danske Selskaber ved de af dem udstedte Policer have forpligtet sig til